

на това хуманно дѣло, творено съ ума, волята и грижитѣ на този нашъ голѣмъ състрадателенъ човѣкъ. Той тежко заболѣ отъ туберкулоза, поради грижитѣ за това учреждение. Но той възстанови здравето си. Напоследѣкъ годинитѣ и изтощенията прекратиха земния му животъ, за да си почине за винаги. Той изрази последната си воля, — направи завещание отъ 100,000 лв. въ полза на беднитѣ способни севлиевски ученици.

Стефанъ Хр. Геновъ

Роденъ въ гр Севлиево на 15 октомврий 1859 год. Първоначалното си образование завършва въ Севлиево, почва гимназиалното въ Габрово, а свършва Петропавловската семинария въ Лясковецъ, когато се открива руско-турската война. Постъпва доброволецъ въ VI дружина, става заведующъ първото фелдшерско училище въ Търново, открито отъ руситѣ. Следъ това го назначаватъ заведующъ аптеката при Търновската военна болница. Следвалъ е френския колежъ Дюбоа въ Цариградъ, получава зрѣлостно свиде-

телство, изучава френски езикъ. Презъ 1882 год. отива въ Женева да следва по фармацията, а следъ това минава въ Лозана и презъ 1885 год. той е билъ тогава единствениятъ българинъ, който е получилъ федерална диплома съ право на свободна практика въ цѣла Швейцария. Презъ 1887 год. го назначаватъ заведующъ санитарния складъ при Военното министерство въ София, а следъ това управителъ на аптеката при Александровата болница. Презъ 1899 год. той открива въ София най-първата дрогерия, а презъ 1902 год. своя аптека, на която и до днесъ е притежателъ срещу „Св. Недѣля“. Той отъ дълги години е председателъ на аптекарското дружество, както и на съюза на аптекаритѣ. Той е благодетелъ и дарителъ на родния си градъ Севлиево. Подарява на читалище „Развитие“ 100.000 лв. Но най-забележителното му хуманно дѣло е постройката и издържката съ негови сръдства на детската почивна станция при Батошевския манастиръ, дето отъ 1922 год. до сега намиратъ лѣтна почивка около 200 бедни севлиевски деца. Той има благороденъ характеръ и се ползува съ голѣмо уважение между севлиевцитѣ.